

Στις άλλες Σελίδες:

- ΣΟΥΗΔΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ
- ΙΣΠΑΝΙΑ: ΤΟ ΠΣΟΕ
- ΑΠΕΡΓΙΑ ΔΙ'ΥΛΙΣΤΗΡΙΟΥ
- ΜΑΘΗΤΕΣ
- ΟΥΤΟΠΙΚΟΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ
- Η ΟΜΟΡΦΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΑΣΤΩΝ...

ΤΕΡΜΑ ΣΤΙΣ ΑΠΟΚΟΠΕΣ

**Η ΠΑΣΥΔΥ ΜΠΡΟΣΤΑ
 ΣΤΗΝ ΑΝΑΓΚΗ ΓΙΑ ΑΓΩΝΑ**

ΕΚΛΕΚΤΙΚΕΣ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ;

Δημοσιεύτηκε τις τελευταίες μέρες στον τύπο ό-τι ώρισμένοι στρατιώτες θά απολυθούν για να σπουδάσουν, δίχως να συμπληρώσουν την στρατιωτική τους θητεία. Συγκεκριμένα αναφέρθηκε ότι ο ύπουργός Έσωτερικών θά χρησιμοποιήσει την «δικκριτική» του έξουσία για απόλυση ελάχιστων στρατιωτών.

ΣΚΑΝΔΑΛΟ

Η απόφαση αυτή αποτελεί σκάνδαλο ενάντια στους στρατιώτες γιατί όχι μόνον βάζει σε δεύτερη μοίρα αυτούς που δεν έχουν τις οικονομικές δυνατότητες να σπουδάσουν και αυτούς που τις έχουν αλλά εχωρίζει και ανάμεσα σ' εκείνους που έ-

χουν ήδη εξασφαλίσει έγγραφη.

Αντί τού πρόβλημα της θητείας να λυθεί με τρόπο ριζικό και δίχως διακρίσεις ανάμεσα σε φτωχούς και πλούσιους αφήνουν μ' αυτό τού τρόπο παράθυρο ώστε μερικοί να μπορούν να απολυθούν. Ξέρουμε πολύ καλά ότι ανεξάρτητα από τις διαβεβαιώσεις που θά μάς δοθούν, ότι τού παράθυρο αυτό θά χρησιμοποιηθεί για να απολυθούν τά παιδιά των μελών της άρχουσας τάξης. Αύτων που έχουν τά μέσα. Στο παρελθόν έχουν χρησιμοποιηθεί τέτοιες «διακριτικές» έξουσίες γι' αυτό τού σκοπό. Και υπάρχουν πολλά παραδείγματα από παιδιά πλουσίων που αυτή τή στιγμή βρίσκονται στην Α-

θήνα, Παρίσι, Λονδίνο και άλλοι ενώ συνομήλικά τους παιδιά των εργατών

Τά ουσιακά προβλήματα είναι:

- α) Κατάργηση τού νόμου για μείωση των μισθών (14/76).

- β) Έπιναφορά της τιμαριθμικής αναπροσαρμογής.
 - γ) Πάταξη φοροδιαφυγής.
 - δ) Έλεγχος στα ένοίκια.
 - ε) Κάθαρση από τά φασιστικά στοιχεία.
 - ς) Λύση των ειδικών προβλημάτων των προσφύγων και ήμερομισθίων ύπαλλήλων.
- Αν και έχουν περάσει περισσότερο από δυό χρόνια από τού πραξικόπημα και την εισβολή τά πιο ουσιαστικά προβλήματα των εργαζομένων παρέμειναν άλυτα. Στο μεταξύ τά κέρδη της μικρής μιοψηφίας των κεφαλαιοκρατών έφτασαν σε τεράστια ύψη.

Η Κυβέρνηση σε αντίθεση με την λαϊκή απαίτηση διατηρεί μιά πολιτική που εξυπηρετεί την αύξηση των κερδών της μιοψηφίας αυτής και καταπατεί τά συμφέροντα των εργαζομένων. Διατηρεί τούς νόμους για άποκοπή των μισθών και για καθορισμό «πληγείσων» έταιρειών. Παράλληλα διατηρεί την άνεργία σε ψηλά επίπεδα και δεν παίρνει μέτρα για τήν λύση των βασικών προβλημάτων των προσφύγων.

Η παλλαϊκή απαίτηση για κάθαρση από τά στοιχεία που έφεραν τή σημερινή τραγωδία και είναι έτοιμοι για νέο ματοκύλισμα δεν έχει ίκανοποιηθεί στο ελάχιστο παρά

τις τόσες υποσχέσεις που δόθηκαν προς τόν λαό.

Δέν παίρνονται μέτρα για να σταματήσει τού ανέδασμα των τιμών και των ένοικίων ενώ παράλληλα παίρνονται μέτρα για να ασφαλίζονται τά προϊόντα (και τά κέρδη) των κεφαλαιοκρατών.

Η ήγεςία της ΠΑΣΥΔΥ έθεσε και στο παρελθόν τά αιτήματα αυτά και απείλησε να πάρει δυναμικά μέτρα. Οι απειλές δεν πραγματοποιήθηκαν γιατί ή ήγεςία της συντεχνίας δεν ήθελε να έρθει σε σύγκρουση με τήν Κυβέρνηση. Έτσι τά προβλήματα παρέμειναν άλυτα και δξύνθηκαν περισσότερο.

Η σημερινή απόφαση της Γενικής Γραμματείας της ΠΑΣΥΔΥ είναι αποτέλεσμα της δξυνσης των προβλημάτων των δημοσίων ύπαλλήλων και της γενικής δυσφορίας που επικρατεί ανάμεσα στους δημόσιους ύπαλλήλους.

Με τά σημερινά δεδομένα ύπάρχει ή πιθανότητα ή ήγεςία να υποχωρήσει και πά-λιν.

Ο μόνος σίγουρος τρόπος για να ληφθούν μέτρα για να λυθούν τά προβλήματα είναι να δεσμευθεί ή ήγεςία με συγκεκριμένα μέτρα στο Γενικό Συμβούλιο στις 29 τού μηνός. Αυτό θά γίνει αν οι ίδιοι οι δημόσιοι ύπάλληλοι πιέσουν προς τήν κατεύθυνση αυτή.

και της φτωχολογιάς γενικά βρίσκονται στον στρατό.

ΛΑΪΚΗ ΠΟΛΙΤΟΦΥΛΑΚΗ

Τού πρόβλημα αύτων που θά απολυθούν είναι σοβαρό πράγματι. Τρία χρόνια στο στρατό είναι πάρα πολλά. Δέν πρέπει όμως να λυθεί σε βάρος των

άλλων. Η θητεία πρέπει να μειωθεί για όλους. Για να μην γίνει όμως σε βάρος της άμυνας της Κύπρου πρέπει παράλληλα να δημιουργηθεί λαϊκή πολιτοφυλακή με συμμετοχή τού συνόλου τού λαού. Έτσι λύνεται και τού πρόβλημα των στρατιωτών και τού πρόβλημα της άμυντικής θωράκισης της Κύπρου.

ΚΑΙ ΠΑΛΙ Ο «ΔΥΤΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗ»

Σε πρόσφατες δηλώσεις του ό Πρόεδρος Μακάριος είπε πως «ορισμένοι κύκλοι» άσκούν πιέσεις, για να μη συζητηθεί τού Κυπριακό πρόβλημα στη Γενική Συνέλευση τού ΟΗΕ. Και πρόσθεσε ότι, αν τούτο γίνει κατορθωτό, ή Κύπρος δε θά συμμετάσχει στη συζήτηση.

Κατ' άρχάς θά πρέπει να διευκρινίσουμε ποιοι είναι οι «ορισμένοι κύκλοι».

Δέν είναι βέβαια κανένας άλλος από τόν «Δυτικό Παράγοντα», που τελευταία δραστηριοποιείται με τού μανδύα της ΕΟΚ. Αύτες οι προσπάθειες της ΕΟΚ γίνονται παράλληλα και στον τομέα των ένδοκυπριακών συνομιλιών. Προσπαθεί, δηλαδή, ή Δύση να εκβιάσει τήν Κυπριακή πλευρά σε συμμετοχή στις γνωστές μυστικές ένδοκυπριακές συνομιλίες, τά συ-

νεπακόλουθα των όποιων, στο πρόσφατο παρελθόν είναι πολύ γνωστά.

Δέν ύπάρχει πιά καμιά άμφιβολία για κανένα συνεπή αγωνιστή, ότι ή Κυπριακή άγώνας δεν τελειώνει με τις προσφυγές στον ΟΗΕ. Από τήν άλλη είναι αταπάτη να αναμένεται, ό,τιδήποτε θετικό από τις συνομιλίες. Η

ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ ΣΤΗ ΣΟΥΗΔΙΑ

ΟΙ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

ΚΑΙ πάλιν μᾶς ἔρχονται πληροφορίες γιὰ θύαιες συγκρούσεις μεταξύ τῆς ἀστυνομίας καὶ ἀπεργῶν στὴν Τουρκία. Φαίνεται ὅτι ἡ καταπίεση τοῦ Τούρκικου καθεστώτος δὲν μπορεῖ πιά νὰ συσκοτίσει τίς ὀδυμμένες ταξικές ἀντιθέσεις. Οἱ πρόσφατες θύαιες συγκρούσεις δείχνουν πῶς τὰ ὄργανα τοῦ κράτους εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ ἀποδυθοῦν σὲ ἀνοιχτὴ πιά τρομοκρατία ἐναντίον τὸν Τουρκικὸ ἐργαζόμενο λαὸ καὶ σὲ κάθε προοδευτικὴ φωνή. Ἐξ ἄλλου εἶναι γνωστὸς οἱ μέθοδοι πού γενικῶς υἱοθετεῖται ἀπὸ καιρὸ τὸ Τουρκικὸ κράτος γιὰ νὰ καταστείλει τίς ἀπαιτήσεις τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ τῶν ἄλλων καταπιεσμένων λαϊκῶν στρωμάτων.

Πολλές φορές ἔχουμε τονίσει πῶς ὁ ἀγῶνας μας ἐδῶ στὴν Κύπρο εἶναι κοινός μ' ἐκεῖνο τοῦ λαοῦ τῆς Τουρκίας. Ἐκφράζουμε τὴ συμπαράστασή μας στοὺς Τούρκους ἐργάτες καὶ φοιτητές, πού αὐτὴ τὴ στιγμή ἀντιμετωπίζουν τὴν τρομοκρατία τῶν καταπιεστικῶν ὀργάνων τῆς ἀρχούσας τάξης τῆς Τουρκίας. Μακριὰ ἀπὸ κάθε σωβινιστικὸ μίσος πού ὁ ἱμπεριαλισμὸς καὶ ἡ ἀρχούσα τάξη τῆς Τουρκίας προσπαθοῦν νὰ προαγάγουν, ἡ φωνὴ τοῦ κάθε ἀγωνιστῆ στὴν Κύπρο θὰ πρέπει γιὰ ἐνῶθει αὐτὴ τὴ στιγμή μὲ τὴν φωνὴ τοῦ ἀγωνιζόμενου Τούρκου ἐργαζομένου.

ΤΑ ΕΝΟΙΚΙΑ

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ μὲ τὰ νοίκια ἔχει γίνει πιά ἀφόρητη γιὰ τὴν πλειονότητα τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Κοντὰ στὴν ἔλλειψη σπιτιῶν πού δημιουργήσε, ἡ εἰσβολὴ τὸ πρόβλημα ὀξύνθηκε μὲ τὴν παρουσία τῶν Λιθανέζων φυγάδων.

Πιστεύουμε πῶς τὸ κάθε ἄτομο ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ στεγαστεῖ κάτω ἀπὸ συνθήκες ἀνθρώπινες καὶ ὑγιεινές. Ἐνα τέτοιο δικαίωμα δὲν μπορεῖ νὰ ἀμφισβητηθεῖ ἀπὸ τοὺς νόμους τῆς ἀγορᾶς καὶ νὰ γίνεται ἀντικείμενο κερδοσκοπικῶν στόχων.

Εἶναι καιρὸς πιά νὰ μπῆ ἔλεγχος στὰ ἐνοίκια, πέρα ἀπὸ τὰ μέτρα - φιάσκο τοῦ πρόσφατου παρελθόντος.

ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΞΑΝΑΝΟΙΓΟΥΝ

ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ξανανοίγουν πάλι αὐτὲς τίς μέρες κάτω ἀπὸ τίς γνωστὲς δύσκολες συνθήκες τοῦ στεγαστικοῦ προβλήματος. Πολλοὶ μαθητὲς στεροῦνται τῶν ἀναγκαίων ὑλικῶν μέσων γιὰ ν' ἀφοσιωθοῦν στὴ μελέτη. Ὑπάρχει ἀκόμα ἀνοιχτὸ τὸ θέμα τῆς δωρεᾶν ἐκπαίδευσης.

Πιὸ σημαντικό, ὅμως, εἶναι τὸ πρόβλημα τῆς φύσης τῆς ἐκπαίδευσης πού παρέχεται στὰ σχολεῖα. Ἡ Κυπριακὴ παιδεία ἔμεινε προσκολλημένη στὴν ἰδεολογία τῶν λεγομένων Ἑλληνοχριστιανικῶν ἰδεωδῶν, αὐτῆς δηλαδὴ τῆς ἰδεολογίας πού κάλυψε φασιστικὰ κινήματα στὴν Ἑλλάδα, ἐξέθρεψε τὸν ἀντικομμουνισμό, ὑποβίβασε τὴν ἀξία τῆς δημοκρατίας κι' ἔγινε ἐμπόδιο στὴ διακίνηση κάθε ιδέας προοδευτικῆς.

Εἶναι εὐχάριστο πού σήμερα ἕνα μεγάλο ποσοστὸ τῶν ἰδίων τῶν μαθητῶν ἀντιλαμβάνονται αὐτὰ τὰ πράγματα καὶ εἶναι διατεθειμένοι ν' ἀγωνιστοῦν γιὰ τὴν ἐξάλειψή τους. Μὲ τὸ ἀνοιγμα τῶν σχολείων εὐχόμεστε στοὺς μαθητὲς καλὴ πρόοδο στὸν ἀγῶνα τους γιὰ μάθηση καὶ ὑποσχόμεστε ὅτι θὰ ἔχουν τὴ βοήθειά μας στὸν ἀγῶνα γιὰ μιὰ παιδεία λευτερωμένη ἀπὸ τίς γνωστὲς μύστιγες τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ παρόντος.

Μετὰ ἀπὸ 44 χρόνια στὴ Κυβέρνηση τὸ Σοσιαλ-Δημοκρατικὸ Κόμμα τῆς Σουηδίας ἔχασε τίς ἐκλογές τῆς περασμένης Κυριακῆς. Ἡ πορεία πρὸς τὸν σοσιαλισμὸ «μὲ ταχύτητα σαλιγκαριοῦ» φαίνεται ν' ἀναστρέλλεται προσωρινὰ ἐνῶ τὸ περίφημο «Σουηδικὸ μοντέλο» τοῦ σοσιαλισμοῦ θρίσκειται μπροστὰ σ' ἕνα μεγάλο ἐρωτηματικὸ.

Ἡ ἐκλογικὴ νίκη τῆς Σουηδικῆς δεξιάς δείχνει πῶς παρὰ τὰ 44 χρόνια Σοσιαλ-Δημοκρατικῆς Κυβέρνησης τὰ προβλήματα τοῦ λαοῦ δὲν λύθηκαν. Ἡ διατήρηση μιᾶς καπιταλιστικῆς κοινωνικῆς δομῆς ἀναπόφευκτα σημαίνει τὴν διατήρηση τῶν ἀντιθέσεων καὶ τὴν ἐκφρασὴ τους μέσα ἀπὸ οικονομικὲς κρίσεις. Ἡ οικονομικὴ εὐημερία τῆς Σουηδίας μπόρεσε γιὰ πολλὰ χρόνια νὰ δώσει μιὰ σταθερότητα στὸ σύστημα. Μὲ τὴν ἐμφάνιση ὅμως μιᾶς οικονομικῆς κρίσης σὲ παγκόσμια κλίμακα ἀκόμα καὶ τὸ Σουηδικὸ σύστημα ἔβηθεκε μπροστὰ σὲ σοβαρὰ προβλήματα.

ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΑ ΠΛΑΙΣΙΑ

Ἀσφαλῶς ἡ διακυβέρνηση ἀπὸ τὴν Σοσιαλ-Δημοκρατία ἔπαιξε σημαντικὸ ρόλο στὴν ἀμβλυνοση αὐτῶν τῶν προβλημάτων. Ἡ Σουηδία ἀναμφισβήτητα πρόσφερε στοὺς ἐργάτες τὸ μέγιστο πού μπορούσε νὰ προσφερτεῖ μέσα στὰ πλαίσια τοῦ καπιταλισμοῦ. Ὅμως ὁ περιορισμὸς μέσα σὲ τέτοια πλαίσια προεξοφλοῦσε πῶς τὰ κέρδη τῶν ἐργατικῶν ἀγῶνων στηρίζονταν σὲ ἀσταθὴ βάση.

Αὐτὸ δὲν σημαίνει πῶς ἡ νέα κυβέρνηση θ' ἀκολουθήσει ἀμέσως μιὰ πολιτικὴ ἀνατροπὴ τῶν ἔργων τῆς Σοσιαλ-Δημοκρατίας. Ἀντίθετα, στὸ πρῶτο στάδιο τουλάχιστον, ἔχει κάθε λόγο νὰ συνεχίσει τὴν ἴδια πολιτικὴ. Ὅμως ἡ νέα Κυβέρνηση θὰ ἀπαλλαγμένη ἀπὸ ὑποχρεώσεις ἀπέναντι στὸ ὀργανωμένο ἐργατικὸ κίνημα καὶ θὰ προχωρήσει στὴν ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων τοῦ Σουηδικοῦ καπιταλισμοῦ μὲ μέτρα πού ἀναπόφευκτα θὰ τὴν φέρουν σὲ ρήξη μὲ τοὺς ἐργάτες.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ

Μέσα στὸ ἴδιο τὸ Σοσιαλ-Δημοκρατικὸ κόμμα ἡ ἐκλογικὴ ἥττα θὰ δημιουργήσει νέους προβληματισμοὺς γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση αὐτῆς τῆς σύγκρουσης. Ὁ μισὸς σχεδὸν αἰῶνας ὀμαλῆς πορείας θὰ δώσει τὴ θέση του σὲ συζητήσεις γύρω ἀπὸ πῶς ριζοσπαστικὲς λύσεις. Τὸ Σοσιαλ-Δημοκρατικὸ κόμμα στὴν ἀντιπολίτευση θὰ κινηθεῖ πρὸς τ' ἀριστερὰ γιὰ νὰ μπόρεσει νὰ ἀποτελέσει τὸν ἀξονα συσπείρωσης τῶν ἐργατῶν.

Μαρξιστικὲς ἰδέες πού γιὰ

καιρὸ τώρα ἀποτελοῦν ἀντικείμενο ἀφηρημένης μελέτης μέσα στὸ κόμμα θ' ἀρχίσουν νὰ ἐγαίνονται στὴν ἐπιφάνεια καὶ νὰ πλησιάζουν στὴν πραγματικὴ ἐφαρμογή. Τὸ κόμμα δὲν πρόκειται νὰ μετατραπῆ σὲ ἐπαναστατικὸ κόμμα ἀπὸ τὴν μιὰ μέρα στὴν ἄλλη. Ὅμως δὲν πρόκειται νὰ διατηρηθῆ ἡ παλιὰ αὐτοϊκανοποιημένη στάση.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΗΤΤΑ

Ἡ ἀποτυχία τοῦ Σοσιαλ-Δημοκρατικοῦ Κόματος ἀποτελεῖ σοβαρὴ πεισωδρῆση γιὰ τὸ ἐργατικὸ κίνημα στὴ Σουηδία. Μιὰ τέτοια πεισωδρῆση ἔγινε δυνατὴ γιὰτὶ οἱ δυνάμεις τῆς ἀντίδρασης ἀφέθηκαν νὰ νῆαι ὁ καθωριστικὸς παράγοντας στὴν οικονομία τῆς χώρας. Μιὰ ἐργατικὴ Κυβέρνηση δὲν μπορεῖ νὰ λύσει τὰ προβλήματα τοῦ καπιταλισμοῦ χωρὶς ν' ἀκολουθήσει ἀντεργατικὰ μέτρα. Τὰ οικονομικὰ προβλήματα τῶν ἐργαζομένων μποροῦν μόνον νὰ λυθοῦν μέσα ἀπὸ ριζο-

σπαστικὲς ἀναπροσαρμογές πού νὰ μετατρέψουν τὴν ἐργατικὴ κυβέρνηση σὲ πραγματικὸ καθωριστικὸ παῖγωνα τῆς οικονομίας. Μόνον τότε ἡ ἐργατικὴ κυβέρνηση μπορεῖ νὰ παίξει ἀποτελεσματικὰ τὸ ρόλο τοῦ ὄργανου τῆς ἐργατικῆς ἐξουσίας.

ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ ΣΤΑ ΣΒΕΛΤΑ

ΤΑ ΝΟΙΚΙΑ

Ψάχνοντας τίς προάλλες γιὰ νὰ νοικιάσω ἕνα διαμέρισμα τοῦ ἐνὸς ὑπνοδωματίου, συνάντησα κάποιον ἰδιοκτήτη πού ζήτησε νοίκι 50 λίρες τὸ μῆνα.

Τοῦ δήλωσα ὅτι εἶμαι οὔτε φαλαγγίτης οὔτε Λιθανέζος, μὰ αὐτὸς δὲν φάνηκε νὰ συγκινεῖται ἀπὸ τὴν ἀποκάλυψη τῆς ἐθνολογικῆς μου καταγωγῆς. Σκέφτηκα τότε νὰ καταφύγω σ' ἕνα ψέμα γιὰ νὰ ρίξει τὸ νοίκι.

— Εἶμαι πρόσφυγας, τοῦ λέω. Αὐτὸς, ὅμως, δὲν ἔχασε τὴν ψυχραιμία του.

— Τότε νὰ πᾶς στὴν Ἀνθούπολη, μοῦ ἀπαντᾷ, ἐκεῖ πού χτίζει σπιτία ἡ κυβέρνηση γιὰ τοὺς πρόσφυγες.

Βέβαια δὲν ἔμεινα «πού κάτω» πού λέμε. Τοῦ ἀπάντησα κατάλληλα, ὅπως μπορεῖ νὰ φανταστεῖ κανεῖς... Δὲν πῆρα, ὅμως, τὸ διαμέρισμα.

Η ΗΘΙΚΗ

Παρατηρῶ τελευταία πῶς πολλές ἐφημερίδες, ἄλλὰ καὶ διάφορα στελέχη τῆς καλῆς κοινωνίας τῆς Κύπρου, μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ ἀρκετοὶ ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων καὶ τοῦ Θεοῦ, θρηνοῦν καὶ οὐδύρονται γιὰ τὸν ἠθικὸ ἔσπεσο τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Ὁ κόσμος διασκεδάζει, κάνει ἐρωτα, βλέπει πορνό, στοὺς καταυλισμούς γίνονται τὰ αἰσχίστα, τὰ ἐγκλήματα πληθαίνουν, πραγματικὰ πολυεὐσπλαχνος εἶν' αὐτὸς ὁ Θεὸς πού δὲν ρίχνει ἀστροπελέκι νὰ μᾶς κάψει.

Ἀφοῦ τὸ λένε ὅλοι αὐτοὶ οἱ σεβάσιμοι κύριοι, φαίνεται ὅτι ἔτσι θὰ εἶναι. Βέβαια οἱ ἄνθρωποι δὲν τὸ θεωροῦν σωστὸ νὰ καταπαστοῦν μὲ θέματα ὅπως εἶναι οἱ χαμηλοὶ μισθοί, οἱ ὄθλιες στεγαστικὲς συνθήκες κ.τ.λ., κ.τ.λ.

Πολύ πεζὰ ὅλα τοῦτα γιὰ τὸν κόσμο τοῦ πνεύματος...

Η ΣΟΥΗΔΙΑ

Ὁ Πάλμε τοῦ Σοσιαλδημοκρατικοῦ Κόματος τῆς Σουηδίας ἔχει χάσει τίς ἐκλογές. Ἔτσι οἱ ἐξαγωγὲς σοσιαλισμοῦ ἀπὸ τὴν Σουηδία σταματοῦν (γιὰ λίγα χρόνια τουλάχιστο).

ΚΑΘΕ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ

PSOE

ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ

Μετά το θάνατο του Φράνκο η Ισπανία έχει πια για καλά μπει στο δρόμο της επανάστασης. Οι εργατικές απεργίες ακολουθούν ή μία την άλλη, οι εργατικές διαδηλώσεις ανεξαιρέτα παίρνουν πολιτική χροιά. Ακόμα πιο σημαντικό είναι το γεγονός ότι οι εργάτες της Ισπανίας οργανώνονται και δημιουργούν εργατικές επιτροπές (assembleas) για το συντονισμό των απεργιών. Αυτές οι επιτροπές είναι στην ουσία τους το έμβρυο της εργατικής εξουσίας.

Η άστική τάξη της Ισπανίας είναι κατατρομοκρατημένη και προσπαθεί με κάθε τρόπο να αποφύγει την καταστροφή. Αντιλαμβάνεται ότι δεν μπορεί να διατηρήσει το σημερινό καταπιεστικό καθεστώς. Ξέρει όμως πολύ καλά πως αν δώσει περισσότερες ελευθερίες στους εργάτες, θα τις χρησιμοποιήσουν για να την ανατρέψουν. Το δίλημμα αυτό έχει προκαλέσει διάσταση στους κόλπους της Ισπανικής ολιγαρχίας. Στην πραγματικότητα η χρεωκοπία του καθεστώτος είναι τέτοια που ο καθένας προσπαθεί να διαχωρίσει τις εθύνες του από την κυβέρνηση.

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Η νέα κυβέρνηση προσπαθεί να παρουσιαστεί ότι ενοεί «δημοκρατικές» μεταρρυθμίσεις και έχει υποσχεθεί εκλογές για τον επόμενο χρόνο. Ταυτόχρονα προσπαθεί να διασπάσει την εργατική τάξη αφήνοντας να νοηθεί ότι θα επιτραπεί σε όλα τα κόμματα να πάρουν μέρος στις εκλογές εκτός από το Κομμουνιστικό Κόμμα (PCE). Έλπίζουν να παρασύρουν το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα της Ισπανίας (PSOE) να παίξει το ρόλο που έπαιξε ο Σοφάρες στην Πορτογαλία. Να εξασφαλίσουν δηλαδή τη συνεργασία των Σοσιαλιστών για να τους χρησιμοποιήσουν σαν ασφαλιστική δικλעίδα που θα συγκρατήσει τις επαναστατημένες εργατικές μάζες.

Φαίνεται όμως ότι αυτή η προσπάθεια έχει αποτύχει. Το PSOE έχει κάμει καθαρό πως δεν νοείται να γίνουν εκλογές χωρίς τη συμμετοχή του PCE. Την περασμένη εβδομάδα τα κόμματα της αντιπολίτευσης έκαναν κοινή δήλωση που απορρίπτουν τις προ-

θέσεις της κυβέρνησης για εκλογές λέγοντας ότι μόνο τότε οι εκλογές θαχαν σημασία αν γίνουν από προσωρινή κοινοματική κυβέρνηση.

PSOE

Ποιές όμως είναι οι δυνάμεις που παίζουν αποφασιστι-

Φίλιππε Γκονζάλες (PSOE)

προχώρησε στη δημιουργία της «Δημοκρατικής Χούντας» που περιλάμβανε τον Προφέσορα Γκαλβάν, τους Καρλιστές, μοναρχικό Κάλβο Σερέρ και τον πρώην επιτελάρχη του Φράνκο, Στρατηγό Ντίες Αλέγρια. Οι ηγέτες του PSOE φοβήθηκαν την απομόνωση, καταδίκασαν την «Δημοκρατική Χούντα» σαν «μετωπική οργάνωση του PCE» και ίδρυσαν την «Πλατφόρμα για τη Δημοκρατία». Έτσι θρέθηκαν και οι ίδιοι να συνεργάζονται με όχι και τόσο ευχάριστα πρόσωπα, όπως τον Ρουίξ Χιμένες, πρώην ύπουργο παιδείας του όμνου των

Κάτω απ' αυτή την πίεση το PSOE πρότεινε την επανένωση με την ομάδα του Λοπίς που διώχτηκε το 1972 και συνεργασία με τον Γκαλβάν. Αφού δεβαιώθηκε πως μέσα στο κόμμα μπήκαν «μετριοπαθή» στοιχεία που θα παρεμποδίσουν — αν τα καταφέρουν — μια επαναστατική πορεία ή Σοσιαλιστική Διεθνής έδωσε την υποστήριξή της στο PSOE.

ΝΕΟΛΑΙΑ

Όσοσο η συγκράτηση της επανάστασης δεν είναι εύκολη υπόθεση. Όσοι πιέσεις κι αν

ΕΡΑΝΟΣ ΓΙΑ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Η Διεθνής Ένωση Σοσιαλιστικής Νεολαίας (IUSY) έχει προκηρύξει διεθνή έρανο για ενίσχυση του αγώνα της JSE. Μέσα στα πλαίσια αυτού του έρανου η Σοσιαλιστική Νεολαία ΕΔΕΝ άπεφάσισε να συνεισφέρει συμβολικά. Γι' αυτό προκηρύσσει έρανο υπέρ του αγώνα της JSE και του Ισπανικού λαού με στόχο £200. Αναμένουμε ότι ο στόχος θα καλυφτεί σύντομα για να μπορέσει και η Κύπρος να εκπληρώσει, έστω και συμβολικά, το διεθνιστικό της καθήκον. Εισφορές μπορούν να σταλούν στη διεύθυνση:

Σ.Ν. ΕΔΕΝ
Τ.Κ. 1064
ΛΕΥΚΩΣΙΑ.

κό ρόλο στις εξελίξεις της επόμενης περιόδου; Υπολογίζεται ότι σε ελεύθερες εκλογές τα εργατικά κόμματα θα συγκέντρωναν πάνω από 60% των ψήφων. Απ' αυτές τα 2)3 περίπου ανήκουν στο PSOE και οι υπόλοιπες στο PCE. Το PSOE είναι ο συνεχιστής της παράδοσης του Σοσιαλιστικού Κόμματος που ουσιαστικά διαλύθηκε μετά τον εμφύλιο πόλεμο στο 1936—39. Ο ηγέτης του Λάργκο Καμπάλέρο (ο αποκαλούμενος «Ισπανός Λένιν») πέθανε το 1946 στη Γαλλία εξαντλημέ-

νος από την κράτησή του σε Γερμανικό στρατόπεδο συγκέντρωσης. Απέμειναν μόνο μερικοί πυρήνες κυρίως στο εξωτερικό.

Στη δεκαετία του 1960 το κόμμα και η συντεχνία του (UGT) άρχισαν να δυναμώνουν και πάλι κυρίως στην Ανδαλουσία, την Άστουρία και τη χώρα των Βάσκων. Το 1968 ένας αντι-Μαρξιστής καθηγητής, ο Προφέσορας Τίεριο Γκαλβάν άποσπάστηκε από το κόμμα και ίδρυσε μια μικρή Σοσιαλ-Δημοκρατική ομάδα.

Η ανάπτυξη PSOE στο εξωτερικό οδήγησε στην αποκοπή του εξόριστου ηγέτη του Λοπίς το συνέδριο του 1972. Στο συνέδριο του 1974 κάτω από το κλίμα της επανάστασης στην οΉρτογαλία, το κόμμα εξέλεξε σαν ηγέτη τον ηγέτη της άριστερης πτέρυγας Φίλιππε Γκονζάλες, ένα νεαρὸ δικηγόρο 32 χρόνων.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΧΟΥΝΤΑ

Το PSOE τάχτηκε ενάντια στην πολιτική του PCE για συνεργασία με την «φιλελεύθερη» δεξιά για την επίτευξη της δημοκρατίας γιατί πίστευε πως δεν ήταν δυνατό οι πολιολί φασίστες να δώσουν τη δημοκρατία. Όσοσο το PCE

Μαρσελίνο Καμάτσο (PCE)

Φαλαγγιτών και τον Τζιλ Ρόμπλες ηγέτη των «Χριστιανοφασιστών» του CEDA. Άς σημειωθεί ότι η είσοδή του Ρόμπλες στην Κυβέρνηση το 1934 οδήγησε σε ένοπλη εξέγερση από το Σοσιαλιστικό Κόμμα!

Η δημιουργία της «Πλατφόρμας» εύκολα απέσπασε τους Καρλιστές και διάφορους Χριστιανοδημοκράτες από την «Χούντα» γιατί δεν αισθάνονταν άνετα στη συνεργασία τους με τους Κομμουνιστές. Τελικά οι δυο συμμαχίες ενώθηκαν σε μία, τον «Δημοκρατικό Συντονισμό».

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΔΙΕΘΝΗΣ

Στην όλη προσπάθεια για το «ήμερωμα» του PSOE δεν είναι άμετοχη και η Σοσιαλιστική Διεθνής. Τα Σοσιαλ-Δημοκρατικά κόμματα της Εύρώπης χρησιμοποίησαν κάθε μέσο για να πιέσουν το PSOE σε πιο διαλλαχτικές θέσεις.

άναγκαστεί να δεχτεί η ηγεσία του PSOE οι μάζες του κόμματος έχουν πίσω τους μια τρομερή αγωνιστική εμπειρία και παράδοση. Οι εργάτες της Ισπανίας έχουν γπάρει τα διδάγματα της ήττας του 36—39. Έχουν ακόμα την πλούσια πείρα τη σπρόσφατης δράσης στις απεργίες και τις διαδηλώσεις. Ιδιαίτερα η νεολαία έχει παρουσιάσει πλούσια δράση μέσα στο κόμμα. Η Σοσιαλιστική Νεολαία της Ισπανίας (JSE) είναι μια από τις πιο μαχητικές οργανώσεις νεολαίας στην Εύρώπη.

Η JSE δεν έχει αυταπάτες. Η θέση τους είναι ότι «ο αγώνας ενάντια στην φασιστική αντίδραση δεν είναι άλλος από τον αγώνα για την Σοσιαλιστική Επανάσταση». Σ' αυτό τον αγώνα χρειάζονται την πλήρη συμπαράσταση των σοσιαλιστών όλου του κόσμου και ιδιαίτερα της νεολαίας. Ο αγώνας της Ισπανίας είναι αγώνας όλων μας.

Χουάν Κάρλος: ο Διάδοχος του Φράνκο

ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΑ ΔΙΥΛΙΣΤΗΡΙΑ

Οι 130 εργάτες (τεχνικοί) στα διυλιστήρια της Λάρνακας θρικόονται από το Σάββατο 4 του Σεπτέμβρη σε απεργία διαρκείας για να ικανοποιήσουν τα αιτήματά τους.

Η άρνητική στάση της διεύθυνσης των διυλιστηρίων ωδήγησε τους εργαζόμενους στο τελευταίο αυτό μέτρο και έδειξε πολύ καθαρά ότι η μόνη γλώσσα που πραγματικά καταλαβαίνει η εργοδοσία είναι η γλώσσα του αγώνα.

Τα αιτήματά των εργαζομένων υποδηλώνουν από τις 6 του Μάη χωρίς το διάστημα αυτό να βρεθεί καμιά προσέγγιση από μέρους της διεύθυνσης. Αν και προηγήθηκαν δύο απεργίες, μία δίωρη και μία 24ωρη το πρόβλημα παρέμεινε στάσιμο.

Η απεργία κηρύχθηκε όταν κάθε άλλος δρόμος για λύση έκλεισε.

Στην απεργία πήρε μέρος σύστημα το τεχνικό προσωπικό των διυλιστηρίων δίχως να παρουσιαστούν απεργοσπάστες.

Καθημερινά ένα μεγάλο μέρος απεργών παίρνει μέρος στην πικετοφορία απ' έξω από την είσοδο.

Μέχρι τώρα η απεργία είναι αποτελεσματική. Τα διυλιστήρια δεν έχουν δουλέψει από το Σάββατο και το ήθικόν των απεργών είναι ψηλό. Μόνο η τελική ικανοποίηση των αιτημάτων τους θα τους κάμει να γυρίσουν πίσω στη δουλειά. Σύμφωνα με δηλώσεις απεργών είναι αποφασισμένοι να αγωνιστούν μέχρι το τέλος ανεξάρτητα από τις δυσκολίες.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ

Η απεργία αυτή γίνεται σε μία περίοδο που η εργατική τάξη ζει κάτω από τις χειρότερες καταστάσεις. Οι μισθοί είναι χαμηλοί, οι συνθήκες δουλειάς άθλιες ή ανεργία σε τεράστια ύψη.

Οι εργοδότες εκμεταλλεύονται το έθνικόν πρόβλημα προπαθούν να διατηρήσουν την άθλια αυτή κατάσταση για να γερμίζουν τις τράπεζες από κέρδη, προϊόντα ξηρίας εκμετάλλευσης.

Γι' αυτό μαζί με άλλα καλούν την εργατική τάξη σε αυτοσυγκράτηση, σε αποκλήρωση των δικαιωμάτων της. Η πραγματική αλήθεια είναι ότι η εγκατάλειψη των εργατικών διεκδικήσεων δεν θα οδηγήσει στον αγώνα του λαού.

Τα συμφέροντα της εργατικής τάξης απαιτούν άμεση ικανοποίηση των αιτημάτων της.

Οι εργοδότες δεν θα τώ δώσουν με το κέφι τους. Η απεργία στα διυλιστήρια έδειξε τον τρόπο. Άνοιξε τον δρόμο. Μόνο οι εργατικοί αγώνες θα λύσουν τα προβλήματα των εργατών.

'Αγώνας Ο ΜΟΝΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΓΙΑ ΛΥΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

Οι απεργιοί σε πικετοφορία έξω από τα διυλιστήρια.

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΑΥΤΗ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΕΡΔΗΘΕΙ

- Οικονομική ενίσχυση των απεργών.
- Ψηφίσματα συμπαράστασης προς τους απεργούς.

Τα τελευταία χρόνια το εργατικό κίνημα έχει κτυπήσει σε αρκετά μεγάλα θαλάμια. Στο σημερινό επίπεδο που βρίσκεται δεν τηκόνει άλλες ήττες. Κάθε κτύπημα ενάντια σε ένα τμήμα της εργατικής τάξης είναι κτύπημα σ' όλοκληρο το κίνημα.

Γι' αυτό έχει μεγάλη σημασία η απεργία αυτή να κερδηθεί. Η νίκη η ή ήττα θα επηρεάσει την πορεία του κινήματος στους επόμενους αγώνες του.

Οι κίνδυνοι που μπαίνουν μπροστά στους απεργούς είναι μεγάλοι: Αν η απεργία μείνει απομονωμένη, από το υπόλοιπο εργατικό κίνημα.

- Όχι υποχώρηση. Πρέπει να μείνουν σταθεροί στα αιτήματά τους μέχρι να ικανοποιηθούν.
- Εξάπλωση του αγώνα. Πρέπει η απεργία να εξαπλωθεί στις εταιρείες πετρελαιοειδών και άλλους συναφείς κλάδους έτσι που η εργοδοσία να υποχωρήσει γρήγορα.

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ

5 μέρες δουλειά για τους εργατές των διυλιστηρίων μέχρι

Οι θέσεις να μείνουν ά...

ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΝΟΙΓΟΥΝ ΑΠΑΡΧΗ ΝΕΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

- Δωρεάν παιδεία σε όλους.
- Εκπαιδευτική μεταρρύθμιση.
- Έλευθερία στους μαθητές.
- Συνδικαλιστικές ελευθερίες.

Οι μαθητικοί αγώνες πέφει ήταν περιορισμένοι. Φέτος χρειάζεται να ένταθούν. Στην φωτογραφία μέρος από μαθητική διαδήλωση του περασμένου χρόνου.

Ο νέος σχολικός χρόνος που αρχίζει σε λίγες βδομάδες βρίσκει το μαθητικό κίνημα να αντιμετωπίζει ένα σωρό προβλήματα.

Χαιρετίζουμε την απόφαση της κυβέρνησης για δωρεάν παιδεία μέχρι το τρίτο χρόνο φοίτησης. Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση όμως δεν πρέπει να σταματήσει μέχρι εδώ. Τα μαθητικά προβλήματα δεν λύθηκαν. Πολλοί μαθητές δεν επηρεάζονται από την απόφαση της κυβέρνησης για δωρεάν παιδεία μέχρι τον τρίτο χρόνο φοίτησης και αναγκάζονται να εγκαταλείψουν το σχολείο γιατί δεν μπορούν να πληρώσουν τα δίδακτρα.

Η παιδεία πρέπει να παρέχεται δωρεάν σε όλα τα επίπεδα ώστε και οι μαθητές που προέρχονται από εργατικές οικογένειες να πηγαίνουν σχολείο μέχρι την έκτη τάξη. Επίσης πρέπει να παρέχονται υποτροφίες για πανεπιστημιακές σπουδές για να μην είναι οι σπουδές προνόμιο των γιών και των κόρων των μελών της οικονομικής ολιγαρχίας.

Το εκπαιδευτικό σύστημα χρειάζεται μεταρρύθμιση. Το σημερινό εκπαιδευτικό σύστημα είναι αναχρονιστικό και δεν ανταποκρίνεται στις πραγματικές ανάγκες του μαθητή και της κοινωνίας. Χρειάζεται ριζική αναθεώρηση και εκμοντερνίση του έτσι που πραγματικά να εξυπηρετεί τον μαθητή.

Ο αντιδραστικός κανόνας για απαγόρευση του μαθητικού συνδικαλισμού πρέπει να αλλάξει άμεσα. Ο μαθητοκόσμος όπως κάθε κομμάτι της κοινωνίας χρειάζεται τα όργανά του για να υπερασπίζεται τα συμφέροντά του. Η Έλευθη συνδικαλιστική ένωση μαθητών για τους μαθητές είναι καθαρά αντιδημοκρατική και μετατρέπεται τον μαθητοκόσμο σε έρμαιο του κοινωνικού συστήματος και των ανθρώπων του.

Ένας θεσμός που πρέπει να κλείσει είναι το θέμα της στολής και των μαλλιών. Ο μαθητής πρέπει να είναι έλευθερος να φέρει ότι θέλει και να έχει όσα μαλλιά θέλει. Ο μόνος σκοπός που εξυπηρετείται είναι η λυσπείωση του μαθητή και η καταπίεση της προσωπικότητάς του. Χαρακτηριστικό είναι ότι τέτοιες μεθοδοί χρησιμοποιήθηκαν από καθεστώς όπως του Χίτλερ και του Παπαδόπουλου.

Τα προβλήματα αυτά θα λυθούν και οι επιδιώξεις θα επιτευχθούν μόνο με τον μαζικό οργανωμένο αγώνα των ίδιων των μαθητών. Το μαθητικό κίνημα σε άλλες χώρες έχει πετύχει τους σκοπούς με αυτό τον τρόπο.

Η Σ.Ν. ΕΔΕΝ πιστεύει ότι αυτός είναι ο μόνος τρόπος για λύση των μαθητικών προβλημάτων. Γι' αυτό πρωτοστάτησε στην δημιουργία της Δημοκρατικής Νεολαίας Λαϊκού Λόγους που την βλέπει σαν την μαθητική οργάνωση που θα συγκεντρώνει γύρω της τους αγωνιστές δημοκρατικούς μαθητές και θα αγωνιστεί για να λύσει τα μαθητικά προβλήματα.

Γι' αυτό καλούμε κάθε αγωνιστή, κάθε δημοκρατικό μαθητή να ένταχθεί στη Δ.Ν.Δ.Α. Τα προβλήματα θα λυθούν μόνο με την οργάνωση και τον αγώνα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΛΩΡΟΥ ΛΟΪΖΟΥ

Συμμαθητές, συμμαθήτριες,

Το ξεκίνημα του νέου σχολικού χρόνου βρίσκει, για τρίτη φορά, συνέχεια χρονιά, τη μισή πατρίδα μας σκλαβωμένη. Χιλιάδες αδέρφια μας μαθητές Έλληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι εξακολουθούν ακόμα να ζουν στην προσφυγιά, κάτω από αφόρητες συνθήκες που δεν τους εξασφαλίζουν ούτε τις στοιχειώδεις δυνατότητες για μία υποφερτή και ανθρώπινη ζωή.

Η τεράστια πλειοψηφία των προσφύγων μαθητών και των μαθητών που προέρχονται από εργατικές οικογένειες είναι εξαγλασμένοι να ριχτούν στην πάλη για επίδωση είτε εγκαταλείποντας το σχολείο, είτε σε βάρους της σχολικής τους προόδου, ενώ παράλληλα είναι εξαγλασμένοι να μελετούν μέσα σε αντίξοες συνθήκες κακής διαμονής.

Την ίδια στιγμή, δίπλα από τους προσφυγικούς καταυλισμούς, την εξορία και την ανθρώπινη τραγωδία, συνεχίζεται η κομπολοπιτική ανέμελη ζωή της καφετερίας, της ντισοκοπίας και των κέντρων διασκέδασης. Μία τέτοια εικόνα είναι απαράδεκτη για ένα λαό που αγωνίζεται για λευτεριά. Οι εργατοπαύροι μαθητές έχουν κληθεί να παλέψουν ενωμένοι, σαν γνήσιοι συνειστές της αγωνιστικής παράδοσης του λαού μας, για μία καλύτερη ζωή, για μία ζωή που να εξασφαλίζει στη μαθητική νεολαία ανθρώπινη αξιοπρέπεια και δυνατότητες αγώνα για τη λευτεριά του νησιού μας.

Η Δημοκρατική νεολαία Λαϊκού Λόγους χαρακτηρίζει την απόφαση της Κυβέρνησης για επανάληψη από τα διδάκτρα διευθυντικών τάξεων. Αυτό όμως δεν λύνει τα μαθητικά προβλήματα και η παιδεία δεν παρέχεται δωρεάν σε όλα τα επίπεδα, σύμφωνα με το αίτημά μας.

Πρέπει να οικοδομήσουμε μία παιδεία προσανατολισμένη στις ανάγκες των καιρών, απαλλαγμένη από τον σκοταδισμό, την αυθεντιστική προκατάληψη και τον φετίχισμό, άρνητικό εθνικισμό.

Ας μην ξεχνάμε ότι το σημερινό εκπαιδευτικό σύστημα καλλιεργεί και ανάπτει τον φετίχισμό στα σχολεία με αποτέλεσμα την σημερινή τραγωδία του τόκου μας.

Έμεις οι δημοκρατικοί μαθητές, που είμαστε με όλη ακολουθούμε τον δόξαλο Λώρο Λοίζου πιστεύουμε σ' αυτά για τα οποία παλέψαμε και πθανε. Είμαστε αποφασισμένοι να σταθούμε ενάντια σ' οποιοδήποτε προσπάθει να κρατήσει τη νεολαία και ιδιαίτερα τους μαθητές απολιτικοποιητους και ασυνειδητοποίητους.

Εκείνοι που προσπαθούν να δημογεγίσουν σύγχυση ταύριζοντας την πολιτικοποίηση με τον καμπαρισμό, είναι αυτοί που θέλουν να κρατήσουν τους μαθητές μακριά από κάθε πραγματική εθνική δράση και να τους δώλουν μέσα στα νανάλια του φασισμού. Είναι οι ίδιοι ηγετίσκοι που ταύριζαν τα συμφέροντα της οικονομικής ολιγαρχίας και του ιμπεριαλισμού με τα εθνικά συμφέροντα, είναι οι ίδιοι γνωστοί και άγνωστοι που καπηλεύονται την εθνικοφροσύνη σε όνομα της προοδισίας και των σκοτεινών προδοτικών τους.

Η Δημοκρατική Νεολαία ΛΑΪΚΟΥ ΛΟΪΖΟΥ ζητά κι' επιδιώκει την πολιτικοποίηση του μαθητή, γιατί η πολιτικοποίηση τον βοηθά να ξεφύγει από την αδράνεια, την καπλησία, την εκμετάλλευση της αγωνιστικότητάς του.

Για μής η πολιτικοποίηση συμβαδίζει με την επίδωση στα μαθήματα. Οι μαθητές πρέπει να δείξουν ιδιαίτερο ζήλο και ενδιαφέρον για την τεχνική τους κατάρτιση και την αυτομόρφωση, γιατί, αγώνες μόρφωσης και αυτομόρφωση είναι όλα ενιαία, όλα αεχώριστα στην ίδια πορεία, τον ίδιο κοινό δόξο για το λιό ψηλά ιδανικά, για την κοινωνική απελευθέρωση, τον δόξο που η Δημοκρατική Νεολαία ΛΑΪΚΟΥ ΛΟΪΖΟΥ ακολουθεί.

Με την ευκαιρία της έναρξης του νέου σχολικού χρόνου η Δημοκρατική Νεολαία ΛΑΪΚΟΥ ΛΟΪΖΟΥ απευθύνει, στα μαθητικά νεύρα θερμο αγώνιστικό χαρτί με τη διαβεβαίωση πως θα συνεχίσει όπως και τα προηγούμενα χρόνια τον αγώνα για δημοκρατικές διαδικασίες στα σχολεία, για σωστή παιδεία, για το αντίεσμο των μαθητικών αιτημάτων, για την δργάνωση των μαθητών στα σωστά πρότυπα.

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΠΑΙΔΕΙΑ. ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΣΗΜΑΙΟΦΟΡΟ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΛΑΟΥ. ΟΛΟΙ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΥΠΡΟ ΔΕΥΤΕΡΗ, ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ, ΕΝΙΑΙΑ, ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ, ΓΙΑ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΟΥΣ ΔΙΧΣ ΖΕΝΟΥΣ ΣΤΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΒΑΣΕΙΣ.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΛΑΪΚΟΥ ΛΟΪΖΟΥ

Αναδρομή στην ιστορία του εργατικού κινήματος

ΟΙ ΟΥΤΟΠΙΚΟΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ

...«οι μη ξεκαθαρες ακομα ταξικες συνθηκες οδηγησαν σε ωμες ιδεες για το κινημα...»

Εγκελς

Όπως τονίσαμε στο προηγούμενο άρθρο η βιομηχανική επανάσταση δημιούργησε την εργατική τάξη που αρχικά υποχρεώθηκε να υποφέρει τις απάνθρωπες συνέπειες της βιομηχανικής μεταμόρφωσης — το μακρύ ωράριο, τις τρώγλες, τους χαμηλούς μισθούς, την εκμετάλλευση των γυναικών και των παιδιών κ.τ.λ.

Με την πρόοδο όμως της βιομηχανοποίησης και την ολοκληρωτική μεταμόρφωση της κοινωνίας ή εργατική τάξη γινόταν ολοένα και πιο μεγάλη αριθμητικά. Η δύναμή της σαν πολιτικής δύναμης άρχισε να φαίνεται από διάφορα ιστορικά γεγονότα. Το 1824 στην Αγγλία, η Βουλή άναγκάζεται να αναστείλει το νόμο που απαγόρευσε στους εργάτες να συνενώνονται για την διεκδίκηση των αιτημάτων τους. (Ένα χρόνο αργότερα διάφοροι περιορισμοί στις δραστηριότητες των συντεχνιών επιβλήθηκαν ξανά — ειδικά όσον αφορά το δικαίωμα της άπεργίας — όμως το γεγονός παραμένει πως το εργατικό κίνημα αρχίζει να εμφανίζεται σαν πολιτική δύναμη).

Το 1832 μετά π... η αστική τάξη αρνήθηκε στους εργάτες το δικαίωμα ψήφου, το εργατικό κίνημα οργανώνεται σε ανεξάρτητο κόμμα, τους Χαρτιστές, το πρώτο εργατικό κόμμα στη σύγχρονη ιστορία.

Στην ηπειρωτική Ευρώπη, επίσης, το εργατικό κίνημα δειχνει τη δύναμή του στις επαναστάσεις του 1848 στις οποίες παίζει σημαντικό ρόλο και διεκδικεί αιτήματα που η καπιταλιστική κοινωνία δεν είναι διατεθειμένη να παραχωρήσει. Το ίδιο έτος οι Χαρτιστές συντρίβονται στην Αγγλία καθώς και το προλεταριάτο του Παρισιού στη Γαλλία. Σε άλλες χώρες επίσης το κίνημα και ανόργανο άκρο-προλεταριάτο ύψίσταται ήττες μέσα χρόνια αργότερα. Το εργατικό κίνημα σπέρνει ακόμα επαναστατικούς σπασμούς, οργανώσεων.

Παρόμοια τρικυμισμένη πορεία συναντούμε και στην εξέλιξη της σοσιαλιστικής σκέψης. Ο Έγκελς λέει πως οι μη ξεκαθαρές ακόμα ταξικές συνθήκες οδήγησαν σε μη ξεκαθαρές και αντίθετες, όμως ιδέες για το κίνημα και τους σκοπούς του. Η συμφωνία που επήλθε τους πληθυσμούς της Ευρώπης με τη βιομηχανοποίηση είχε την αντανάκλασή της στον κόσμο των ιδεών. Πολλοί ήταν απογοητευμένοι με τη νέα κοινωνία που παρουσιάστηκε. Διάφοροι συντηρητικοί ρομαντικοί νοσταλγοί στην επιστροφή στην ήρεμη παλιά ζωή της φεουδαρχίας. Άλλοι πάλι ριζοσπαστικοί προσπάθησαν να φτιάξουν υποδείγματα μιας νέας και δίκαιης κοινωνίας που θα έπρεπε να δημιουργηθεί για το καλό του λαού. Απογοητευμένοι από τις υποσχέσεις των αστικών επαναστάσεων και εξεγέρσεων ενάντια στην φεουδαρχία, αναγνωρίζοντας τη συμφωνία της μάχης του λαού, και ανίκανοι, όμως, να αναλύσουν τα νέα ιστορικά δεδομένα που ξετυλίγονταν μπροστά στα μάτια τους, έπεσαν στο σφάλμα του να δημιουργούν μέσα στα αυτιά τους ούτοπιες δικαίων και ευτυχισμένων κοινωνιών. Πολλοί, μάταια, βάλλτηκαν να κτίσουν στην πράξη μικρές κοινωνίες βασισμένες πάνω σε όρισμένες αρχές που περιείχαν τα σπέρματα της σοσιαλιστικής ιδέας: αρχές που βασικά, πρόσβαλαν σε αντίθεση με τον ξέφρενο οικονομικό

ατομικισμό που χαρακτήριζε την καπιταλιστική κοινωνία.

Το γενικό χαρακτηριστικό όλων τούτων των θεωριών βασίζονται στο ότι — στην αντίληψη των εφευρετών τους — έλειπε από τον κόσμο, από τα μυαλά των ανθρώπων το σωστό υπόδειγμα ή μοντέλο της δίκαιης κοινωνίας. Έτσι πίστευαν, γενικά, ότι με την δημιουργία ενός τέτοιου υποδείγματος θα έπειθαν τον κόσμο να τους ακολουθήσει στην πορεία της οικοδόμησης της δίκαιης κοινωνίας. Φυσικά όλες αυτές οι προσπάθειες απότυχαν και οι ούτοπιες παρέμειναν στα χαρτιά.

Ποιά ήταν όμως η συνεισφορά των ούτοπικών σοσιαλιστικών θεωριών; Το ερώτημα που μπαίνει είναι κατά πόσο οι ούτοπικοί σοσιαλιστές έπαιξαν προοδευτικό ρόλο στην ιστορία.

Η απάντηση δεν μπορεί να δοθεί εύκολα και για όλους. Σίγουρα, αυτές οι θεωρίες ήταν μια άμφισβήτητη του καπιταλιστικού συστήματος και σαν τέτοιες έπαιξαν ρόλο προοδευτικό, γιατί — πρόσβαλαν την ιδέα πως το καπιταλιστικό σύστημα μπορεί να ξεπεραστεί και πως νέες κοινωνίες μπορούν να φτιαχτούν. Και το γεγονός παραμένει ότι στη συγκεκριμένη ιστορική περίοδο που αναπτύχθηκαν οι πιο πολλές από αυτές τις θεωρίες, ο καπιταλιστικός τρόπος παραγωγής και συνεπώς η αντίθεση ανάμεσα στη μπουρζουαζία και το προλεταριάτο δεν ήταν τόσο πολύ αναπτυσσόμενη. Γι' αυτό οι πρώτοι άριστοι διανοητές δεν μπορούσαν να δουν σωστά αυτές τις αντιθέσεις, να τις αναλύσουν και να ανακαλύψουν ξεκάθαρα το φορέα της κατάλυσης του καπιταλισμού και της δημιουργίας της σοσιαλιστικής κοινωνίας. Περί το τέλος του 18ου αιώνα οι άχτημονες μάζες του Παρισιού παίζουν πρωταρχικό ρόλο στη νίκη της αστικοδημοκρατικής επανάστασης. Και αν και στην περίοδο της τρομοκρατίας του Ροβιεσπιέρου οι μάζες έπαιξαν ηγετικό ρόλο, φάνηκε από την άλλη η ανικανότητά τους να προχωρήσουν στην κατάληψη της εξουσίας. Το προλεταριάτο δεν ήταν ακόμα ικανό για ανεξάρτητη πολιτική δράση.

Δεν είναι παράξενο, λοιπόν, που οι πιο πολλοί διανοούμενοι και θεωρητικοί του σοσιαλισμού δεν μπόρεσαν να δουν το ρόλο της εργατικής τάξης σαν φορέα της αλλαγής. Και δεν είναι παράξενο που ήταν ανίκανοι να αναλύσουν τις διάφορες δυνάμεις μέσα στην κοινωνία και να διακρίνουν τις ιστορικές τάσεις. Δεν ήταν δυνατό να αναλύσουν ένα σύστημα που δεν είχε ακόμα καλά — καλά αποκρυσταλλωθεί. Γενικά όμως μπορούμε να πούμε ότι, παρ' όλο που πολλές ούτοπικές θεωρίες παραπλάνησαν το αδύναμο ακόμα κίνημα, παρ' όλα αυτά ή άμφισβήτητη από τους πρώτους σοσιαλιστές του καπιταλιστικού συστήματος ήταν μία πράξη θετική. Η εποχή στην οποία ζούσαν τους έπέβαλλε τέτοιους ιστορικούς περιορισμούς, που δεν μπορούσαν να προσφέρουν τίποτα άλλο από ούτοπιες. Χαλούσαν, δηλαδή, χωρίς να χτίζουν. Όμως, τότε, το να χαλάς και να άμφισβητείς μαζί με την αισιόδοξη πίστη σε ένα καλύτερο μέλλον αποτελούσε ρόλο προοδευτικό.

Ας δούμε τώρα μερικούς από τους πιο σημαντικούς ούτο-

πικούς σοσιαλιστές, προσπαθώντας ταυτόχρονα να δούμε την επίδραση των ιδεών μέσα στο συγκεκριμένο ιστορικό πλαίσιο που έζησαν και έδρασαν. Αρχίζοντας από τη Βρετανία ξεχωρίζουμε τον Ρόμπερτ Όουεν (1771—1858), ένα άνθρωπο που ο Έγκελς περιγράφει σαν «γεννημένο ηγέτη», αλλά με απλό χαρακτήρα και σκέψη που πλησίαζε τα όρια της παιδικής αφέλειας. Στους σύγχρονους του φαινόταν εκκεντρικός γιατί, αν και ο ίδιος ήταν ένας επιτυχημένος βιομήχανος — διέυθνε εργοστάσιο βαμβακιού στη Σκωτία — καταδίκασε το κεφαλαιοκρατικό σύστημα. Δεν καταδίκασε τη βιομηχανία και τη νέα τεχνολογία — όπως έκαναν οι συντηρητικοί νοσταλγοί του παρελθόντος — αλλά το νέο οικονομικό σύστημα — το συναγωνισμό και το κνηγί του κέρδους. Ο ίδιος μετάτρεψε το εργοστάσιό του σε άποικία, όπου η άστυνομία, οι δίκες, ή φτώχεια ήταν άγνωστα. Έβλεπε τους εργάτες να ζούν κάτω από ανθρώπινες συνθήκες και σαν αποτέλεσμα ή παραγωγή του εργοστασίου του αυξήθηκε. Όταν έβαλε το πρόβλημα στη γενική του μορφή και άρχισε να επιτίθεται συστηματικά ενάντια στην ατομική ιδιοκτησία, τη θρησκεία και τη παρούσα μορφή του γάμου και της οικογένειας, τα τρία πιο μεγάλα εμπόδια, όπως πίστευε, στην δημιουργία της δίκαιης κοινωνίας, ή άγγλική άρχουσα τάξη άρχισε με διάφορους τρόπους να τον καταδιώκει. Τελικά έχασε την περιουσία του προσπαθώντας να χτίσει μία άποικία, την «Νέα Άρμονία» στην Άμερική.

Πέρα από αυτή τη δράση ο Όουεν αναμίχθηκε ενεργά στην οργάνωση του συντεχνιακού κινήματος στην Άγγλία. Το 1819, χάρη στις δικές του προσπάθειες πέρασε από τη Βουλή νόμος που περιόριζε τις εργασίες άδρες των γυναικών και των παιδιών στα εργοστάσια. Το 1833 προέδρευσε του πρώτου συνεδρίου στο οποίο όλες οι Βρετανικές συντεχνίες πήραν μέρος. Σαν μεταβατικά μέτρα προς την σοσιαλιστική κοινωνία εισήγαγε συνεταιριστικούς οργανισμούς για το λιανικό εμπόριο και την παραγωγή και αγορές για την ανταλλαγή των προϊόντων της εργασίας, με μέσο ανταλλαγής σημειώματα που καθ' ένα από τα οποία άξιζε μία ώρα εργασίας. Όλες, βέβαια, αυτές οι προσπάθειες απότυχαν, για τον απλούστατο λόγο του ότι δεν μπορούσαν να πετύχουν μέσα στα πλαίσια του υπάρχοντος συστήματος.

Οι ιδέες του Όουεν καθώς και ή δράση του έπηρεασαν το εργατικό κίνημα στην Άγγλία. Ειδικά έπηρεάστηκαν οι Χαρτιστές και το συντεχνιακό κίνημα. Η φήμη ξεπέρασε τα όρια της Άγγλίας δίνοντας του ευρωπαϊκή φήμη. Ο Βρετανικός σοσιαλισμός περιστράφηκε γενικά γύρω από μία ήθικολογική κριτική της οικονομίας της ελεύθερης αγοράς και γύρω από τις διάφορες ιδέες και δράση για την διεκδίκηση των εργατικών δικαιωμάτων. Σ' ολόκληρη αυτή τη διακίνηση ιδεών βρίσκεται μόνο έμβρυακή ή ιδέα της ταξικής σύγκρουσης.

Οι πρώτοι όπαδοί του σοσιαλισμού, του αίτηματος δηλαδή για τη δημιουργία μιας καινούργιας κοινωνίας ριζικά διαφορετικής από την καπιταλιστική, ξεπετάχτηκαν από τα άνωτερα στρώματα της εργατικής τάξης, τους σχετικά καλοπληρωμένους ειδικευμένους εργάτες. Αυτή ή εργατική άριστοκρατία αποτέλεσε τον πυρήνα των Χαρτιστών, του συντηρητικού κινήματος και των όπαδών των ιδεών του Όουεν. Η τεράστια πλειοψηφία της εργατικής τάξης ζούσε σε εξαιρετικά άθλιες συνθήκες και βασικά της μέλημα ήταν άπλω ή βελτίωση των όρων διαβίωσης. Της έλειπε ακόμα το μορφωτικό και πολιτιστικό επίπεδο, που ήταν άναγκαίο για τη σύλληψη μιας καλύτερης και καινούργιας κοινωνίας. Μεταξύ του 1820 και 1840 πολλοί όπαδοί του Όουεν υιοθέτησαν τη θεωρία της άξιας της εργασίας του Ρικάρδο — ή τουλάχιστο τι καταλάβαιναν ότι είναι αυτή ή θεωρία — κι έτσι οι ιδέες του Όουεν για τα άδικα γνωρίσματα του καπιταλισμού αποκτούν κάποια θεωρητική δικαιολόγηση. Σύμφωνα με τη θεωρία της άξιας της εργασίας, όπως την ερμήνευσε οι πρώτοι σοσιαλιστές, όπως ήταν ο Τζών Μπρέυ, ο Τόμας Χόντσκιν, Τζών Γκρέυ κ.ά., ή πηγή όλκληρου του πλούτου άνάγεται στην εργασία. Δεν θα μπορούσε σε πιο πολλές λεπτομέρειες σχετικά με αυτό το θέμα, γιατί θ' άπαιτούσε πολύ χώρο ή εξέταση της εξέλιξης αυτής της θεωρίας.

Επιστρέφοντας στον Όουεν, μετά την άπουτχία του στην Άμερική, παρατηρούμε πως έναποθέτει τις ελπίδες του στην άλλαγή της ανθρώπινης καρδιάς ή όπως έλεγε στην άλλαγή του ανθρώπινου πνεύματος που θα κατευθύνεται από την άλήθεια, τη φιλανθρωπία και την καλωσύνη. Όταν το συντεχνιακό κίνημα στρέφεται πάλι σε αυτόν, αυτός εισηγείται το σχέδιό του για το κτίσιμο άποικιών σε ολόκληρη τη χώρα που κι αυτό βεβαίως άποτυγχάνει. Από τότε στρέφεται προς τους Χαρτιστές και μετά τη συντριβή τους ξεπέφτει σε διάφορες ομάδες πνευματιστών. Το εργατικό κίνημα κυριαρχείται μετά από τους φιλελεύθερους. Ο Όουεν παραμένει στην ιστορία σαν ο ιδρυτής του συντεχνιακού κινήματος.

Στη Γαλλία, σε αντίθεση με το τι γινόταν στην Άγγλία, υπήρχε ένα μικρό, προλεταριακό κίνημα που δεν βασίεζε τις ελπίδες στις ειρηνικές μεταρρυθμίσεις αλλά στην επαναστατική δια, μία παράδοση που κληροδοτήθηκε από την Γαλλική επανάσταση. Παρ' όλα αυτά οι διάφοροι σοσιαλιστές που πίστευαν πως θέλλεζαν τη κοινωνία με φωτισμένες νομοθεσίες δεν έλειπαν. Τέτοιοι ήταν ο Σαιν — Σιμόν, ο Φουριέ, ο Καμπέ κ.ά.

Το ιστορικό πλαίσιο μέσα στο οποίο εξέλιχθηκαν αυτές οι ιδέες ήταν το έξης: Η πτώση του Ναπολέοντα άκολουθή-

θηκε από την επανάφορά της δικτατείας των Βουρβόνων. Η αστική τάξη άποκτά ακόμα μεγαλύτερη οικονομική δύναμη και ή πολιτική της άνοδος γίνεται καθαρή με την επανάσταση του 1830. Η βιομηχανική επανάσταση εξαπλώνεται στη Γαλλία και έμφανίζεται το βιομηχανικό προλεταριάτο.

Ο Άνρι ντε Σαιν — Σιμόν (1760—1825), ήταν μία πολύπλευρη προσωπικότητα, έπιχειρηματίας και στοχαστής. Έπιηρεασμένος βαθειά από τη Γαλλική επανάσταση και απογοητευμένος από την εποχή της τρομοκρατίας, που την εξέγησε σαν άπόδειξη της άνικανότητας των άχτημόνων να κυβερνήσουν πρότεινε τη δημιουργία μιας κοινωνίας όπου θα κυβερνούσαν φωτισμένοι βιομήχανοι και κυβερνήτες για το καλό των φτωχών τάξεων. Η κοινωνία του Σαιν — Σιμόν βασίζόταν πάνω σε θρησκευτικές σχέσεις που ο ίδιος ονόμασε «Νέο Χριστιανισμό». Ανάμεσα στους όπαδούς του βρίσκονταν τραπέζιτες, μυστικιστές, βεταρόνι των έκστρατειών του Ναπολέοντα, ιδρυτές των Καρμποναρών. Για άρκετο καιρό οι ιδέες του βρίσκουν μεγάλη άπήχηση ανάμεσα στους εργάτες.

Ο Σάρλ Φουριέ (1772—1837) γνωστός από τις προσπάθειές του να δημιουργήσει τα Φαλανστέρ, μικρές κοινότητες όπου οι άνθρωποι θα ζούσαν βίο κοινωβιακό, αφού άπέριπτε τις ύπάρχουσες οικολογικές σχέσεις. Για 20 χρόνια προσπαθούσε να μαζέψει τό άχτά εκ. φράγκα που χρειαζόταν για να ιδρύσει τα πρώτα Φαλανστέρ με την άκατάφερο ποτέ. Μπορεί να παραλληλιστεί με τον Όουεν. Το «Ταξίδι στην Ίκαρία» του Έτιέν Καμπέ είναι μία άλλη περιγραφή του ιδανικού κράτους, όπου τα κέρδη και οι κόποι της εργασίας θα μοιράζονταν με ίσότητα. Προσπάθησε να δημιουργήσει τέτοιες Ίκαρίες στην Άμερική τις οποίες έγκατέλειψε μετά την άποτυχία του.

Αυτοί ήταν οι κύριοι εκπρόσωποι του ούτοπικού σοσιαλισμού. Η έμφανισή τους και ή επίδρασή τους σχετίζεται με τα αρχικά στάδια του εργατικού κινήματος. Τούτο προσπαθήσαμε να δείξουμε πιο πάνω.

Από την άλλη ή συνεισφορά τους έγκειται βασικά στο ότι διείδαν και έθεσαν προβλήματα που ακόμα και σήμερα άπασχολούν την ανθρωπότητα. Την έπίτευξη της ισότητας σε μία κοινωνία όπου ο οικονομικός ατομικισμός εξαλείφεται, την άντικατάσταση της θρησκείας με τον κοσμικό ανθρωπισμό, την εξέλιξη του πολέμου, τη χειραφέτηση της γυναίκας και άλλα.

Στο επόμενο: Μαξίμογς. Το ιστορικό πλαίσιο και ή σημασία του.

ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟΝ Φ. ΚΑΒΑΛΛΑΡΗ

"Ένα νέο Κύπριο συνθέτη της λαϊκής μουσικής"

Ερ.: Σ'αγαπήσαμε την φετεινή σου δουλειά με την περσινή προσέξαμε μία σημαντική πρόοδο. Τι έχεις να πής για αυτό;

Απ.: Είναι αλήθεια πως η περσινή εμπειρία (οι 3 συναυλίες που δόθηκαν) ήταν πολύτιμη. Προσέξα πως τα τραγούδια που απευθύνονταν άμεσα στις πολιτικές καταστάσεις του τόπου, είχαν μεγάλη ανταπόκριση από το κοινό και χειροκροτήθηκαν ('Αδέλφια Ψηλά, Σφιχτή γροθιά κ.ά.). Παράλληλα η τριβή μου με τις γενικότερες πολιτικές καταστάσεις δεν μπορούσε παρά να με επηρεάσει. Συντείνοντας έτσι στο ανέγασμα πιστεύω του επιπέδου της δουλειάς μου. Πράγμα που μ'έκανε να νιώθω την ανάγκη να προσφέρω κάτι διαφορετικό συνδεδεμένο με τα προβλήματα και τις ιστορικές ανάγκες του τόπου. Την ανάγκη για αγώνα.

Ερ.: Τι δυσκολίες συνάντησες για την διοργάνωση των συναυλιών;

Απ.: Οι δυσκολίες ήταν πολλές. Υπήρχαν πολλά πράγματα που έπρεπε να γίνουν, έπρεπε να βρεθούν οι κατάλληλοι μουσικοί διατεθειμένοι να συνεργαστούν. Ή εξεύρεση του χώρου για τ'ε' πρόβες και τις συναυ-

λίες. Η διαφήμιση και η διάθεση των εισιτηρίων. Αυτοί που πήραν μέρος στην συναυλία λόγω της φύσης (επαγγελματίες, μαθητές, εργαζόμενοι) του καθενός δημιούργησαν μερικές δυσκολίες. Ήταν φυσικά κι' ο χρόνος που έγιναν οι συναυλίες. Τέλος καλοκαιριού κι' όλοι οι συμφοιτητές μου που θα μπορούσαν να βοηθήσουν είχαν φύγει. Οι δυσκολίες όμως σε μεγάλο βαθμό υπερπηδήθηκαν, χάρη στην άφογη συνεργασία από όλους που συμμετείχαν στη συναυλία πράγμα που έχτιμησα ιδιαίτερα.

Ερ.: Νομίζεις ότι ήταν επιτυχής η εκδήλωση;

Απ.: Όσοι ήρθαν στις συναυλίες πιστεύω έμειναν αρκετά ικανοποιημένοι κι' έφυγαν με καλές εντυπώσεις. Χρειάζοταν καλύτερη προβολή. Αυτό θα μπορούσε να γινόταν αν οι διάφοροι παράγοντες που πλησιάσαμε, που ήταν σε θέση να βοηθήσουν, έδειχναν το κατάλληλο ενδιαφέρον. Αυτό μ'ας ελύπησε αν και δεν ήταν απροσδόκητο αν κρίνουμε από τον συντηρισμό που υπήρχε. Δυστυχώς ένας από τους σκοπούς των συναυλιών που ήταν η ενίσχυση των λεσχών νεολαίας των καταυλισμών δεν επιτελέστηκε.

Ερ.: Τι ρόλο βλέπεις να παίξει η μουσική και το τραγούδι σήμερα στην Κύπρο;

Απ.: Όλοι ξέρουμε πως ο τόπος μας περνά σήμερα δύσκολες στιγμές. Από τη μία είναι ο λαός για τον οποίο ο μόνος δρόμος που μπορεί να τον βγάλει από τη σημερινή εξασθλίωση και να αποτρέψει την οριστική υποδούλωση του στον ιμπεριαλισμό είναι ο αγώνας. Για την κεφαλαιοκρατία όμως από την άλλη ένας τέτοιος αγώνας σημαίνει τεράστιες οικονομικές θυσίες και τον κίνδυνο εξάλειψης της σαν κεφαλαιοκρατίας.

Γι' αυτό βλέπω πως η μουσική και το τραγούδι και η τέχνη γενικότερα μπορούν να παίξουν δυο ρόλους: Να αγνοήσουν τα προβλήματα του λαού, να τον αποπροσανατολίσουν και να τον κάμουν να ξεχάσει να δεχθεί τα τετελεσμένα και να υποταχτεί.

Ή από την άλλη μπορούν να προβάλλουν τα προβλήματα του λαού και να τον έμπνευσουν στον αγώνα του. Πιστεύω πως είναι ιστορική ανάγκη σήμερα για την Κύπρο το τραγούδι και η τέχνη γενικότερα να μπουν στην υπηρεσία του αγώνα του λαού.

Την περασμένη ομάδα είχαμε την ευκαιρία να παρακολουθήσουμε λαϊκές συναυλίες στο Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, του ήδη γνωστού σε πολλούς από μας συνθέτη, Φαίδρου Καβαλλάρη.

Τις συναυλίες οργάνωσε ο Σύλλογος Κυπρίων Φοιτητών 'Αγγλίας. Όσοι παρακολούθησαν τις συναυλίες, έμειναν κατενθουσιασμένοι τόσο από την μουσική του συνθέτη, όσο και από το αγωνιστικό πνεύμα του τραγουδιστή.

Στο πρώτο μέρος του προγράμματος περιλαμβάνονταν τραγούδια από τις περσινές συναυλίες που έδωσε ο ίδιος στην Λευκωσία, Λεμεσό και Σκάλα. Το δεύτερο μέρος ήταν αφιερωμένο σε διαλεχτά αποσπάσματα από την «Κυπριακή Τραγωδία» του λαϊκού ποιητή Τεύχρου Άνθια.

Για όσους από μ'ας άκουσαν τις περσινές συναυλίες, είδαμε σημαντική καλύτερευ-

ση στην δουλειά του Φαίδρου, πράγμα που μ'ας δίνει πολλές υποσχέσεις. Ρωτήσαμε τον ίδιο για το έργο του:

Ερ.: Ποια ήταν η αρχική ιδέα για την μελοποίηση της «Κυπριακής Τραγωδίας»;

Απ.: Κάτ' αρχή πολύ λίγα πράγματα ήξερα για τον Άνθια (μια και δεν διδάσκει στα σχολεία). Τον περασμένο Φλεβάρη ο Σύλλογος μας (ΣΥΚΦΑ) οργάνωσε ένα χορό για ενίσχυση των Κυπρίων Φοιτητών. Τότε είχε μπει η ιδέα να παρουσιαστεί ένα μονόπρακτο, βασισμένο στο ποιητικό έργο «Κυπριακή Τραγωδία». Είχα γράψει τότε 3 τραγούδια, αλλά από την στιγμή που είδα το κείμενο μου μπήκε η ιδέα πως θα μπορούσε πάνω σ' αυτό να βασιστεί ένα ολοκληρωμένο έργο. Αφού μελετήσαμε με άλλους φίλους ολοκληρώσαμε το έργο, διαλέξαμε και βάλουμε σε μια σειρά ορισμένα κομμάτια που αγγίζουν την ουσία του Κυπριακού. Ή μελοποίηση κατά το μεγαλύτερο μέρος έγινε τώρα το καλοκαίρι στην Κύπρο.

Η ΟΜΟΡΦΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΑΣΤΩΝ...

Του ΚΩΣΤΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗ

Πέρα από το πραξικόπημα και την Τούρκικη εισβολή στην Κύπρο, πέρα από την ανάγκη ανέγδοτου έθνικοσπελευρωτικού αγώνα, για κατάργηση κάθε μορφής υποδούλωσης, για γνήσια λευτεριά και δημοκρατία υπάρχει μια τάξη στην Κύπρο που δεν θέλει να καταλάβει. Υπάρχει μία τάξη που παρά τους τόσους νεκρούς μας, τις καταστροφές, τα ερείπια, τις ατιμώσεις, συνεχίζει Εξένοιαστη

τη κανονική κοσμική ζωή, οπαταλώνοντας αθρονο χρήμα σε οποιασδήποτε είτε αυτές είναι ένα πάρτυ, ή μία διασκέδαση οιασδήποτε, μέχρι τα ταξίδια στην Εύρωπη για διακοπές, την ίδια ώρα που χιλιάδες πρόσφυγες, χιλιάδες λαός, ζούν κάτω από συνθήκες άθλιες. Δίπλα ακριβώς απ' τα παλάτια ξεπροβάλλουν μπροστά μας εικόνες που αν χρησιμοποιήσουμε τη λέξη «τραγικές» θάταν αδύνατη για να εκφράσει

την πραγματικότητα. Αυτή η τάξη δεν είναι άλλη από την οικονομική ολιγαρχία που και παλιά και τώρα ταύτισε τα συμφέροντά της με κείνα τα οποιοδήποτε ξενοδοφευτού έπισκεπτή ή κατακτητή ή φαλαγγίτη. Υπάρχουν εφημερίδες, Κυπριακές εφημερίδες, που μπροστά σ' αυτό το φαινόμενο έρχονται να υπερθεματίσουν αυτά που έμεις λέμε Έφημερίδες που προσφέρουν τις καλύτερες

υπηρεσίες, περιγράφοντας μας πόσο όμορφα πέρασε ο Κ....., ή η Κυρία..., ή πόσο νόστιμα ήταν τα φαγητά, ή η σαμπάνια ή η τούρτα. Έμεις απλώς θα παρα-

θέσουμε λίγα απ' αυτά τα «νόστιμα» δημοσιεύματα για να πάρουμε μία γεύση της πικρής αυτής πραγματικότητας που κυριαρχεί στην μισή ελεύθερη Κυπριακή γη.

«Είμαι πρόσφυγας. Παιρνω Ε5 το μήνα επίδομα, μερικές κονσέρβες... Είχα έναν σπίτι με κλίμα, το πρότζε, καθόμουν στον ίσκιο του, το καλοκαίρι κόβαμε το βέρικο, τώρα το σταφύλι είναι πολύ ακριβό για μ'ας...»

ΤΑ σκήπτρα της Λεμεσίου κοσμικής κινήσεως ανήκουν στο μεγαλοπρεπές Ξενοδοχείον το οποίο όλες τις ώρες είναι κατάμεστο από γνωστές συντροφίες που αναζητούν πάντοτε κάτι το τέλειο. Το νάιτ κλάμπ του «...», ή Δισκόθηκη «...», ή καφετέρια και το μπάρ του, απέδειχθησαν μοναδικά στέκια για να ικανοποιηθούν όλα τα γούστα και να προσφέρουν πραγματικά αξεχαστες ώρες.

• Μεταξύ άλλων έδω, ο κ.

ΣΑΝ πέφτη η νύχτα πάνω από την Λεμεσό, ένα πλήθος από κοσμικές συντροφίες της, ξεχύνονται από τα σπίτια τους και απολαμβάνουν το ποτό τους, υπό τον έναστρο ούρανο, στους υπαίθριους χώρους του Ξενοδοχείου «...». Μία κοσμοπολίτικη βραδιά που κάνει τόσο μαγευτικές τις νύχτες, στο μοναδικό περιβάλλον της.

Τους εκλεκτούς μεζέδες και τα πικάντικα φαγητά του παραλιακού αυτού εστιατορίου απήλασαν με τις συντροφίες τους, πολλοί εκλεκτικοί την εβδομάδα που μ'ας έφυγε. Και τα μεσημέρια και τα βράδια ήταν διαρκώς κατάμεστο και το προσωπικό του δεν προλάμβανε να τους περιποιηθεί. Το μπάρ του, «...» σερβίρει όλων των ειδών τα ποτά κι' έτσι για τους φίλους του καλού ποτού αποτελεί κάθε βράδυ το όρσημό τους.

• Μεταξύ άλλων έδω, ο κ. και η κ.

Ζωή και την εβδομάδα αυτή ήταν η κοσμική και κοινωνική ζωή της Κύπρου και έδειξε η ευκαιρία στις κοσμικές συντροφίες να περάσουν μερικές ευχάριστες ώρες, στα διάφορα κοσμικά στέκια, τις καφενές, τις καφετερίες και φυσικά στα κοσμοπολίτικα ξενοδοχεία, όπου πολλοί νέοι και έβγαζαν τα συχαρητήρια και τις ελπίδες, αγάπες και φίλους τους.

Αλλά έβγαζαν και μια λεπτομερή ματιά, για να δουν με λεπτομέρεια, τη νύχτη της Κύπρου.

ΕΚΛΕΚΤΟΙ

ΓΑΜΟΙ

ΣΤΟ «ΣΙΛΙΟΝ»

ΗΤΑΝ ένας πολύ δημοφιλής γάμος, εκείνος της Πέμπτης στο μαγαζάκι, περιβάλλον τις πύσσες του Ξενοδοχείου. Με την νεανική τους χάρη, ο γαμπρός κ. «...» και η νύφη δ. «...» έθυσιασαν τους πολυτιμότες προσκεκλημένους που έβγαζαν τα συχαρητήρια τους και προσέφεραν λουκουμισα και άφθονα σιαμπάνια.

Πολύ καλή και η κίνηση που παρατηρείται κατά τις εβδομαδιαίες τακτικές συνεσ-

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ

Στήν καταπίεση τής Τουρκικής Κυβέρνησης

σης, προειδοποίησε ότι η Τουρκία δεν θα γίνει Χιλή.

Η Τουρκική άρχουσα τάξη είναι συνδεδεμένη με τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό. Ο Τουρκικός λαός κρατιέται με την τρομοκρατία και τη βία σε άθλιες βιτωτικές συνθήκες. Ο καπιταλισμός στην Τουρκία, δεμένος με το ξένο κεφάλαιο, αδυνατεί να λύσει τα οικονομικά προβλήματα του λαού. Η εργατική τάξη, όμως, εξεγείρεται. Η άρχουσα τάξη δεν έχει άλλη διέξοδο από το να διαφύγει στην όμη βία. Και είναι τουτό που παρατηρούμε σήμερα. Η κήρυξη στρατιωτικού νόμου δεν αποκλείεται να πραγματοποιηθεί, τούτο, όμως, μπορεί να οδηγήσει σε πύδ απ' εθείας διοίκηση του στρατού από τη χώρα.

Η Τουρκική εργατική τάξη πιθανό να μην κερδίσει τη τωρινή μάχη. Τό τι γίνεται όμως, σήμερα είναι ο προάγγελος τής έντονης ταξικής πάλης που θα επακολουθήσει στο μέλλον.

Οι αγώνες των εργατών στην Κύπρο και στην Ελλάδα επηρεάζουν και επηρεάζονται από τις καταστάσεις στην Τουρκία. Αντικειμενικά, σήμερα, το Κυπριακό είναι συνδεδεμένο με την πολιτική κατάσταση στην Τουρκία και την Ελλάδα. Ένας καλύτερος συντονισμός των προοδευτικών δυνάμεων στις τρεις χώρες θα φέρει πιο γρήγορα την ήττα του ιμπεριαλισμού και του καπιταλισμού στην περιοχή.

Η Τουρκία κλονίζεται αυτές τις μέρες από πολλές και μαχητικές απεργίες, που εξαπλώνονται γοργά από τό ένα έργοστάσιο στο άλλο. Ένώ ο πρωθυπουργός τής χώρας κ. Ντεμιρέλ απειλεί με τήν κήρυξη στρατιωτικού νόμου — μια εξέλιξη που δεν θεωρείται άπιθανη έχοντας ύπ' όψη τήν παράδοση τής χώρας — ένα κύμα αστυνομικής τρομοκρατίας έχει εκσπάσει ενάντια στους εργάτες απεργούς. Είναι φανερό πως η δυναμικότητα που η εργατική τάξη δείχνει στη διεκδίκηση των δικαιωμάτων τής, δεν μπορεί να αντιμετωπισθεί από τό τουρκικό κράτος παρά με άνοιχτή και άπροκάλυπτη τρομοκρατία και βία.

Οι διαστάσεις που τελευταία, έχουν πάρει οι εργατικοί αγώνες και η άνικανότητα τής τουρκικής άρχουσας τάξης να επιλύσει τα εργατικά προβλήματα, έχουν δημιουργήσει μία κατάσταση έκρηκτική. Είναι φανερό ότι η άστική κυβέρνηση που κυβερνά κάτω από τή στενή παρακολούθηση τής στρατιωτικής χούντας δεν μπορεί να δώσει λύση στο γενικότερο πρόβλημα τής οικονομικής ανάπτυξης τής χώρας.

Οι απεργίες που συνεχίζονται με άμειωτη μαχητικότητα σ' όλα σχεδόν τα βιομηχανικά κέντρα τής χώρας πλησιάζει τή μορφή γενικής απεργίας. Ο Ντεμιρέλ αποκαλεί τις απεργίες πολιτικές και απειλεί με τήν κήρυξη του στρατιωτικού νόμου. Ηδη στρατιωτικές μονάδες κομάντος έχουν βγει από τα στρατόπεδά τους και περικύκλωσαν διάφορα έργοστάσια που είναι καταλημμένα από τους απεργούς. Στο μεταξύ η αστυνομία συνεχίζει με άμειωτη άγριότητα τις ενέργειες τής για τήν κατάπνιξη των απεργιών, με τις γνωστές μεθόδους τής μαζικής τρομοκρατίας.

Από τήν άλλη ή έργοδοτική άπαντα με άπολύσεις, λόχ — άουτ κ.τ.λ. Η κυβέρνηση Ντεμιρέλ εξαπολύει, όπως λέει, πόλεμο ενάντια στο «πεζοδρόμιο». Τό «πεζοδρόμιο» δεν μπορεί, λέει, να ύποκαταστήσει τήν κυβέρνηση ή να τήν καταργήσει. Επί-

ΔΥΤΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΩΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ 17 ΣΕΛΙΔΑ

Μυστική Διπλωματία εύνοει μόνο όλους εκείνους που έχουν συμφέροντα να κρίνουν τις τύχες των λαών στα κρυφά. Άλλά και έντελώς έμπερρικά μιλώντας, βλέπουμε ότι σ' μυστικές συνομιλίες μετα-Εύ Κληρίδη — Ντενκτάς μόνο τραγωδίες έπέφεραν στον τόπο.

Έκείνο που σήμερα χρειάζεται δεν είναι ή όποιαδήποτε έκλιπάριση των αμερικάνων ιμπεριαλιστών, αλλά ό συνεπής λαϊκός αντιιμπεριαλιστικός άγώνας, που — είτε τό θέλουμε είτε όχι — είναι άδιαχώριστος από τήν πάλη των εργατικών και λαϊκών διεκδικήσεων.

Η Εενόδουλη οικονομική όλιγαρχία δεν είναι διατεθειμένη για αντιιμπεριαλιστική πάλη, γιατί είναι, πρώτο, στενά συνδεδεμένη με τόν ίδιο τόν ιμπεριαλισμό και δεύτερο, δεν θέλει να μπει σε μία άγωνιστική διαδικασία, όπου ό λαϊκός παράγοντας θα παίξει ρόλο ούσιαστικό. Τις προϋποθέσεις του άγώνα τις έχουμε πολλές φορές έξηγήσει. Χρειάζεται άγώνας για τή διεκδίκηση των εργατικών δικαιωμάτων, για τή συνειδητοποίηση του λαού, για τή συμμετοχή του στις άποφάσεις.

αγοραζετε τη σοσιαλιστική έκφραση

ΕΚΦΡΑΣΗ

αν θέλετε την αντανάκλαση των όσών γίνονται τα εσωτερικά λαού

ΕΚΦΡΑΣΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Έσωτερικό 24 φύλλα 1500 μίλς
Έξωτερικό 24 φύλλα 2000 μίλς
Τιμή φύλλου 50 μίλς.

Οι έπιταγές στο λογαριασμό 1762 Λαϊκή Τράπεζα Κύπρου Λευκωσία.

Η Σοσιαλιστική Έκφραση θα διατίθεται στα Γραφεία τής Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23 Λευκωσία ή για συνδρομές Τ.Κ. 1064 Λευκωσία

Ο ΜΑΟ

Τήν περασμένη εβδομάδα πεθανε ο ηγέτης τής Κινέζικης επανάστασης Μάο Τσέ Τούγκ. Άστοί πολιτικοί και ολοκληρος σχεδόν ό άστικός τύπος «εξυμνήσαν» τό έργο του Μάο Τσέ Τούγκ, του δημιουργού τής σύγχρονης Κίνας όπως τόν άποκάλεσαν.

Ο Μάο φιλοδόησε να ενώσει τόν λαό τής Κίνας να πετύχει εθνική ανεξαρτησία και να χτίσει τήν Κινέζικη οικονομία.

Όταν άκόμο ο Μάο ήταν νεαρός, οι διάφορες δυτικές δυνάμεις μαζί με τήν Ιαπωνία και τήν Ρωσία έλεγχαν μεγάλες περιοχές Κινέζικης γής. ΈΕω απ' αυτές τις περιοχές κρεμόντουσαν πινακίδες που έλεγαν «Απαγορεύεται η είσοδος σε σκύλους ή Κινέζους». Οι καταχτητές είχαν καταστρέψει τήν Κινέζικη οικονομία, με αποτέλεσμα τήν έξοθλίωση του Κινέζικου λαού — άγρωτων και εργατών.

Ο Μάο και οι συνεργάτες του άντιλήφθηκαν από νωρίς, πως δεν μπορούσαν να βασιστούν στους Κινέζους κεφαλαϊκράτες — που συνεργάζονταν με τους κατακτητές — για τήν άπελευθέρωση τής Κίνας. Ο στρατός του Μάο σημείωσε επιτυχία ενάντια στις άντιπαλες εθνικιστικές δυνάμεις του Τσάγκ Κσί Σεκ. Τό 1949 ο Μάο πέτυχε τό άνειρο τής γενείας του, τήν εθνική άπελευθέρωση τής Κίνας.

Σήμερα οι Κινέζοι εργάτες και άγρότες ζούν σε μία κοινωνία που πέτυχε εθνική ενότητα και ανεξαρτησία, ένα θήρα μπροστά από τήν κατάσταση που υπήρχε πριν από τήν επανάσταση.

Όμως παρ' όλη τήν επιτυχία τής, η Κινέζικη επανάσταση δεν κατόρθωσε να ξεφύγει από τήν άνάπτυξη μία γραφειοκρατικής κλάσας που λειτουργεί πάνω από τήν εργατική τάξη σ' όνομα του Κομμουνιστικού Κόμματος και τής επανάστασης. Τά μέσο παραγωγής εθνικοποιήθηκαν αλλά δεν πέρασαν στον έλεγχο τής εργατικής Τάξης αλλά τής γραφειοκρατικής κλάσας που κυβερνά.

Η γραφειοκρατία συνεχίσε ακόμα τήν άστική παράδοση τής μυθοποίησης του ηγέτη και τής προσωπολατρίας.

Τά αποτελέσματα τής άναπτυξης τής γραφειοκρατίας τής Κίνας και τής παραμορφωμένης κοινωνικο-οικονομικής δομής τής άντικατηπρίζονται και στην έξωτερική πολιτική που ακολουθήσε κάτω από τήν ηγεσία του Μάο.

Ένώ ο δικτατορικός στρατός του Γιαχία Χαν του Πακιστάν (1970) έσφαζε τους εξεγερμένους εργάτες, άγρότες και φοιτητές ο Τσού Εν Λαί σε μήνυμά του επιδοκίμαζε τις ενέργειες αυτές του Γιαχία Χαν.

Η άναγνώριση τής φασιστικής χούντας του Πινσοέι στην Χιλή, μέχρι σήμερα. Όταν οι καταδικωμένοι Χιλιανοί άγωνιστές άντιστασιακοί ζήτουν άσυλο στην Κινέζικη πρεσβεία, οι πόρτες είχαν κλείσει.

Η θέση τής Κίνας αναφορικά με τήν Ε.Ο.Κ. και τό ΝΑΤΟ.

Η τελευταία στάση τής στην Άγκολα, που ενώ ό ιμπεριαλισμός με τά όργανά του FNLA και UNITA προσπαθούσε να καταπνίξη τό MPLA, η Κίνα καλούσε για ενότητα και βοηθούσε τό FNLA.

Μπορούν πολλά παραδείγματα να δοθούν για τόν άντιδραστικό ρόλο τής Κίνας στο παγκόσμιο επαναστατικό κίνημα.

Ο Μάο ονόμαζε τόν εαυτό του Κομμουνιστή και οι όπαδοί του τόν μεγαλύτερο Μαρξιστή — Λενινιστή. Άλλά ό Μάο δεν είναι αυτός. Βρισκόταν επικεφαλής των άνθρώπων που κυβερνούσαν σήμερα τήν Κίνα και που δύσκολα μπορεί να πη κανείς ότι εξυπηρετούν τά συμφέροντα τής παγκόσμιας εργατιάς.